

Мъничъкъ свѣтъ

Научете се да разказвате тая малка приказка, като при всѣка разрѣдено напечатана дума правите движение съ ржцѣ, очи и пр. каквото подхожда.

Въ гората на една осамотена скала, на върха на която едва можешъ да прострешъ една кърпа, расте ей-таквось борче. Малко му е пръстѣта, коренчетата му сж тънички и то не може да расте голѣмо, като другитѣ борове.

То е мъничко, мъничко борче.

До него близо тече тънко като конецъ поточенце. Дѣ му сж силитѣ? Дѣ му е сърцето? Дали въ коравата скала, или въ коренитѣ на лекия мѣхъ, шо я покрива...

Тече ли тече непрѣкъснато това тъничко като конецъ поточе.

На борчето живѣе една ей-таквась калинка-малинка съ шарени крилца, червено и черно, точка до точка.

Тя често слиза до тънкото като конецъ поточе и се разхожда покрай него. Тамъ срѣща едно сжшо зелено насѣкомо, прилично на удивителна, съ което дълго дълго си приказватъ.

Край поточето расте едно странно непознато цвѣтенце. Цвѣтчетата му сж си-итни, ситни като мъниста.

Надъ цѣлия тоя свѣтъ пече слънцето. И тамъ всичко мирно и тихо си живѣе. И мъничкото борче, и тънкото като конецъ поточе, и малката като точка калинка-малинка и нейното познато, прилично на удивително насѣкомо, и мъничкото синьо цвѣтенце, съ цвѣтовце колкото мъниста.